

[Køpke Christensen]

Zofran, der fjerner eller lindrer de ubehagelige bivirkninger ved kemoterapi.

Disse patienter har det naturligvis svært i forvejen, og det er spørgerens opfattelse, at samfundet må sørge for, at en lindring af smerterne i forbindelse med kemoterapien gøres udgiftsneutral for den enkelte patient. I øvrigt er præparatet Zofran ikke noget, der kan misbruges af andre. Ligeledes bør opmærksomheden henledes på, at der normalt ikke opkræves penge for medicin, der bliver givet på sygehusene, og derfor er det spørgerens opfattelse, at præparatet naturligvis bør være gratis.

Svar (12/3 91):

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Præparatet Zofran anvendes som en integreret del i behandlingen af kræftpatienter, der er i kemoterapi. Zofran er i almindelighed ikke et førstevalgspræparat, men anvendes i de tilfælde, hvor andre og billigere lægemidler ikke har vist sig effektive.

Såfremt Zofran anvendes, vil patienten typisk skulle tage en tablet, umiddelbart inden behandlingen påbegyndes, og en tablet hver 8. time i 2 til 3 dage efter, at behandlingen er afsluttet.

Det er derfor min umiddelbare opfattelse, at anvendelsen af Zofran sker som led i en sygehusbehandling, nemlig kemoterapibehandling af kræftpatienter.

Til brug ved besvarelsen af et af Folketingets Sundhedsudvalg stillet spørgsmål har jeg anmodet samtlige sygehuskommuner og Rigshospitalet om at oplyse om brugen af lægemidlet Zofran. Såfremt der blandt de indkomne svar måtte vise sig tilfælde, hvor præparatet Zofran anvendes i forbindelse med behandling af kræftpatienter, men ikke udleveres til patienterne på sygehusene, vil jeg sammen med Sundhedsstyrelsen drøfte min opfattelse af, at anvendelsen af Zofran til kræftpatienter er et led i en sygehusbehandling, med Amtsrådsforeningen og Københavns og Frederiksberg Kommuner.

Spm. nr. S 294

Til *miljøministeren (5/3 91)* af:

Kim Behnke (FP):

»Hvad kan ministeren oplyse om miljøkonsekvenserne af at anvende korn som biobrændsel?«

Begrundelse

Det er blevet fremført, at man kan anvende korn som biobrændsel. I den forbindelse ønskes oplyst, hvad en realisering af denne idé vil have af miljømæssige konsekvenser i forhold til marginaljord, CO₂-emission m.v.

Svar (14/3 91):

Miljøministeren (Per Stig Møller):

Afbrænding af korn set i relation til den globale luftforurening med CO₂ giver intet netto-bidrag til atmosfæren, idet korn som al anden biomasse kun frigiver den mængde CO₂, der optages under væksten. Så længe en genplantning af kornet finder sted, er der tale om et lukket CO₂-kredsløb. Erstatte korn således en del af de fossile brændstoffer i energiforsyningen, bliver resultatet en CO₂-besparelse svarende til CO₂-indholdet i disse.

Hertil skal dog bemærkes, at der til produktion af korn medgår ganske meget energi til jordbehandling før såning samt til høstning af afgrøden. Ligeledes medgår der energi til produktion af hjælpestoffer såsom gødning og pesticider m.v. Dette energiforbrug hentes normalt fra fossile brændsler og vil således bidrage til det totale CO₂-udslip.

For så vidt angår de miljømæssige konsekvenser i relation til marginaljord skal bemærkes, at hvis arealet til kornproduktion ændres på baggrund af en efterspørgsel af korn til biobrændsel, får det konsekvenser for den samlede kvælstofudvaskning.

Kvælstofudvaskningen fra marginaljord udlagt som vedvarende græsareal ligger i størrelsesordenen 5–10 kg N/ha, hvor tabet fra f.eks. vårbyg ligger på 50–70 kg N/ha. Forestiller man sig derfor, at landbrugsjord, der skal marginaliseres, i stedet anvendes til produktion af korn som biobrændsel, vil det betyde en stigning i udvaskningen svarende til ca. 50 kg N/ha.

Spm. nr. S 296

Til *trafikministeren (5/3 91)* af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren redegøre for det reviderede trafikbudget for Storebæltsforbindelsen, efter at ministeren har givet tilsagn om en Østersøforbindelse?«